

udføres med en Udgift for Statskassen af 524,000 Kr., vilde der herefter kræves 549,000 Kr. og Udsigten til en Overenskomst om Flytningen for saa vidt forringes, dersom der ikke maatte kunne paavises Besparelser, som kunne veje op imod hine 25,000 Kr., hvormed Tilskuddet fra Amtsraadet altsaa forringes. Saadanne Besparelser kunne imidlertid paaregnes.

Viborg Byraad har nemlig, samtidig med at erklære, at det vedstaar sit Tilbud om Tilskud af 10,000 Kr. til Flytningen, til Ministeriet for offentlige Arbejder gjort Tilbud om — under Forudsætning af Sundenrigsministeriets Samtykke — frit at afstaa Grunden til den ny Stationsbygning og til de ved Flytningen foranledigede Baneomlægninger, for saa vidt saadan Grund kan tages af Byens Ejendomme Langdam og Mikkelsanlæg, og der er af Ministeriet truffet Foranstaltning til nærmere at undersøge, hvilken Besparelse der vilde kunne paaregnes at fremkomme herved. Der er fremdeles Grund til at gaa ud fra, at Byraadet er villigt til at udføre Anlægget af Afgangsvæje fra Byen til den flyttede Jærnbane-station paa Betingelse af, at Byen faar fri Raadighed med Hensyn til disse Vejens Antal og Retning samt med Hensyn til de Arbejder, der skulle udføres ved disse, og at Udgifter ved Ekspropriation af Grund til Vejene blive Byen ubedkommende. Hvor stor Besparelsen for Statskassen herefter vil blive, er det vel ikke muligt i Øjeblikket at opgive, men det turde efter Skøn af Mænd, der ere godt kendte med Forholdene, næppe være for højt regnet, naar man anslaar den samlede Besparelse paa disse 2 Poster til c. 30,000 Kr.

Herved vilde de ovenomtalte 25,000 Kroners mindre Tilskud fra Amtsraadet allerede være mere end dækket, og man skal tilføje, dækket ved et yderligere Tilskud fra Viborg By, som derved end yderligere har godtgjort sin Interesse for Sagen og den Betydning, som den tillægger Stationens Flytning.

Udvalget har fremdeles Grund til at tro, at der ogsaa paa andre Punkter vil kunne spares, saa at Statskassens Udgifter til Flytningen m. v. antagelig vilde kunne nedbringes til ikke saa lidt under 500,000 Kr. Herom kan man dog i Øjeblikket ikke udtale noget bestemt, men maa forbeholde sig paa et senere Stadium af Sagen at fremkomme med nærmere Oplysning. Da det overvejende Flertal i Udvalget imidlertid mener, at der allerede efter det anførte ikke er nogen Grund for Folketinget til nu at fravige det Standpunkt, som man i flere Aar har fastholdt — hvorved man skal henvise til Folketingsudvalgets Betænkning i Samlingen 1892—93, Tidenden Tillæg B. Sp. 99—106, hvor der blandt andet er givet en sammentrængt Fremstilling af Sagens Forhistorie — og det af Hensyn til den korte Tid, der kan ventes at staa til Raadighed, maa anses ønskeligt at fremskynde Sagens Behandling saa meget som muligt, forelægges Sagen allerede nu for Folketinget, idet Flertallet (P. Christensen, Klein, Lüttichau, A. Nielsen, K. Nielsen, P. Pedersen, Rasmussen, C. Ravn og Svendsen) indstiller:

1) at Lovforslaget affattes saaledes:

„Ministeren for offentlige Arbejder bebyndiges til at foretage en Flytning af Statsbanestationen ved Viborg fra dens nuværende Plads ved Viborg Sø til et højere beliggende Punkt Sydvest for Byen (ved det saakaldte Trekroner) og i Forbindelse dermed den nødvendige Forlægning af de tilstødende Dele af Langaas—Struer Banen.

Til disse Anlæg kan, foruden de nødvendige Summer til Dækning af Udgifterne til Grunderhvervelsen, anvendes et Beløb af indtil 520,000 Kr., der stilles til Raadighed i Finansaaret 1894—95, i Forbindelse med de Summer, der indvindes ved Salg af Bygninger og Spormateriale paa den nedlagte Station og Bavestrækning.

For saa vidt der ikke inden Udløbet af Finansaaret 1896—97 maatte blive truffet Bestemmelse om, at de ved Stationens Flytning ledig-blivende Arealer skulle bevares for andre Statsjemed, blive disse Arealer at afhænde til Fordel for Statskassen.